

ἡ Ἑλληνικὴ ἀποικία Ἀμφίπολις
ἔπεσε στὰ χέρια τοῦ Βρασίδα
γιατὶ ὁ Θουκυδίδης ἄργησε νὰ τὴν ἐπι-
(κουρήσει

γι' αὐτὸ πλήρωσε τὴ γενέθλια πόλη του
μὲ ἰσόβια ἐξορία

οἱ ἐξόριστοι ὅλων τῶν ἐποχῶν
ξέρουν τὶ τίμημα εἶναι αὐτὸ

2

στρατηγοὶ πιδὸ πρόσφατων πολέμων
ἂν κάτι τὸ παρόμοιο τοὺς συμβεῖ
κλαψουρίζουν γονατιστοὶ μπὸς στοὺς με-
(ταγενέστερους
ἐπαινοῦν τὸν ἡρωϊσμὸ καὶ τὴν ἀθωότητά
(τους

κατηγοροῦν τοὺς κατωτέρους τους.
φθονεροὺς συναδέλφους
ἀντίθετους ἀνέμους

ὁ Θουκυδίδης λέει μόνο
πῶς εἶχε ἐπτά πλοία
ἦταν χεიმῶνας
καὶ ἐπλευσε γρήγορα

3

ἐὰν ἡ τέχνη πάρει γιὰ ἀντικείμενό της
μία σπασμένη γυάλα
μιὰ μικρὴ σπασμένη ψυχὴ
μὲ ἕνα μεγάλο αὐτοοικτιρμό
αὐτὸ ποῦ θ' ἀπομείνει ὕστερα ἀπὸ μᾶς
θᾶναι σὰν τὸ κλάμα τοῦ ἐραστή
σ' ἕνα μικρὸ δρώμικο ξενοδοχεῖο
ὅταν τὴν αὐγὴ ἀρχίσουν νὰ διακρίνον-
(ται οἱ ταπετσαρίες στοὺς τοίχους

Μετάφραση ἀπ' τ' ἀγγλικά
Μαρία Μιράντα Μεθενίτη

ΖΕΟ ΝΟΡΓΚΕ

Ἡ Βέλγος ποιητὴς Ζέο Νόργκε πῆρε τὸ
'71 τὸ πρῶτο ἔπαθλο τοῦ φιλολογικοῦ βρα-
βείου τοῦ Βελγικοῦ Καναδά, 2.000 δολλάρια.
Σκοπὸς του εἶναι νὰ καταστήσῃ γνωστὸς
τοὺς Βέλγους ποιητὰς στοὺς Καναδοὺς ὅπως
τοὺς γαλλόφωνους Καναδοὺς συγγραφεῖς
στοὺς Βέλγους.

ΑΚΟΜΗ ΕΝΑ ΓΙΟ

Κύριε, ἕνα δεύτερο γιὸ δὲν θάχεις;
Προσμένει ἡ γῆ ὄργωμα νέο.
Ξερὴ ἡ ἄργιλος, ξεχνᾷ ὁ ἄνθρωπος.
Τὸν ἴδιο ὄρντο ἡ γέρικὴ σου ἡ φωνὴ
(δὲν ἔχει πιά.

Ἔνα νέο γιὸ ὕστερ' ἀπὸ χίλια καὶ χίλια
(χρόνια,

Γιὰ νὰ ἀνατελῇ ἐλπίδα νειά,
Ἐξαντλημένος ὁ ἄνθρωπος μιὰν ἄνοιξη
(προσμένει,

Ἡ νιότη τῆς γέρικῆς σου τῆς φωνῆς χα-
(μένη.

Γιὰ διδαχὴ αὐτὸς ὁ ὑστερότοκος θαρχό-
(ταν,
τῆς φωτιᾶς, τῆς νέας αὐγῆς κρασιά,
καὶ στὴν κραυγὴ του νὰ ματώνη πολὺ
(θάξερε,
γιατὶ ὅ,τι τὸ αἷμα δάφει, ὁ ἄνθρωπος
(πιστεύει:

Ἀγάπη θάρχονταν μὲ τὸν δευτέρό σου
(τὸ γιὸ
ὅπως ὁ Ἰησοῦς, γιὰ καιρὸ νὰ μᾶς χα-
(ροποιήσῃ,
Καὶ μεῖς, Κύριε, θὰ ξέραμε καλὰ γι'
(αὐτόν,
κρεμάλας ἢ πυρᾶς μαρτύριο,
γιὰ ποικιλία.

Μετάφρ. Τούλα Ἡλιάδου-Μαγιάκη

ΑΝΤΡΕ ΦΡΕΝΩ

ΒΡΑΔΕΜΒΟΥΡΓΟΥ

Ἡ κόμης τοῦ Βραδεμβούργου μὲ χώρισε
(ἀπ' τὴν ἄμμο

μέσα στὰ πεῦκα
γιὰ τὴν καδιὰ τῆς Μπετονιέρας
καὶ τὸ τσιμεντένιο αἷμα μου χτυποῦσε
(ὡς μέσα στὰ ὄνειρά μου.

Τὰ μεγάλα τείχη ἔλαμπαν τὸ ξημέρωμα
καὶ τὸ βράδυ οἱ σημῖδες περπατοῦσαν
(σὰν τὰ φοινικόπτερα.

Ἡ πελαργὸς ἔφυγε ἀπ' τὸ καμπαναριὸ
(τοῦ Κιτζομπέλ
ποῦ θὰ περάσει πάνω ἀπ' τὴ ληλατη-
(μένη χώρα μου
πανοπλία ἀπὸ πεθαμένα μαλλιά καὶ δά-
(κρυα

ποῦ δὲν ἔπαψαν νὰ ὠριμάζουν
γιὰ νὰ γίνουν τὸ μαργαριτάρι ποῦ θὰ
(μᾶς ἐξαγοράσῃ,

πάνω ἀπὸ τὴ ζωὴ μου ποῦ μὲ περιμένει
καὶ ποῦναι νεκρὴ
στὴ Βουργανδία καὶ στὸ Παρίσι.

Κι ἡ Νὸτρ - Ντάμ στρέφεται πάνω μου
(καὶ μοῦ χαμογελάει
ποῦ εἶναι ἡ πρωτότοκὴ ἀπ' τὴς ἀρραβω-
(νιαστικὲς μας.

Εἶμαι πάνω στὸ φτυάρι μου, τεττωμένος
(πρὸς τὴ δύση
ἡ ἄμμος κυλάει ἀπὸ τὸ πρόσωπό μου.

(1940, Οἱ βασιλεῖς Μάγοι)

ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ

Λυπημένο καὶ παχὺ τὸ μάτι πρησμένο
(πίσω ἀπ' ἕνα σκοτεινὸ μαργαριτάρι
ὁ λόγος βαρυνμένος ἀπὸ κρέας κυνηγίου
Πυκνὸς σὰν ἕνα ἀλλοίθωρο ἀστέρι

Τρελλός όλότελα σάν τὸ μοσχάρι κάτω
 (ἀπ' τὸ λειψὸ φεγγάρι
 Παρόμοια μ' ἓνα τύμπανο θαμμένο ὄχι
 (μακριὰ
 πού χτυπάει σταματάει κι ἔπειτα ξαναο-
 (χιζει
 Γirasινίζει σάν τὴ μούχλα πού ροκανίζει
 (τὸν τοῖχο του
 καὶ τότε γελάει
 Χωρὶς σεβασμὸ γιὰ τὴν εὐτυχία
 Χωρὶς θέση ζηλευτῇ
 Δεξιά στὸ βαδισμὰ του τὸ ἐχθρικό
 ἀδέξια κυλῶντας τὰ μάτια καὶ τὰ τρα-
 (δηγμένα ρ
 μέσα στὸ κάρβουνο τῆς παιδικότητος καὶ
 (μέσα σ' ὅλα τὰλλα
 ἀρνούμενος τὸν ἑαυτὸ του ἀργὰ σηκώ-
 (νεταί
 ἕνας ἄνθρωπος φωτοφόρος.

(1946, Ποιήματα κάτω ἀπ' τὸ πάτομα:

Μεταφρ. Α. Χαλικιᾶς

ΕΡΙΚ ΛΙΝΝΤΕΓΚΡΕΝ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΙΧΩΣ ΔΡΟΜΟ

Ὁ Σουηδὸς ποιητὴς Erik Lindegren (1910—1968) εἶναι σύμφωνα μὲ τὸν συμπατριώτη του κριτικὸ Bengt Holmgvist «ὁ πιὸ ἐνδιαφέ-
 ρων Σουηδὸς ποιητὴς τῆς γενιᾶς του κι ἕνας
 ἀπ' τοὺς μεγαλύτερους εἰκονοπλάστες στὴ
 σύγχρονη Εὐρωπαϊκὴ ποίηση». Ἐδημοσίευσε
 τὶς συλλογές: «Μεταθανάτια· νιότη» (1935).
 «Ὁ ἄνθρωπος δίχως δρόμο» (1942). «Σειρές»
 (1947) καὶ «Ἱεροτελεστία τοῦ Χειμῶνα»
 (1954). Ἀφῆσε ἀκόμη κριτικὲς σελίδες, λιμ-
 πρέτα γιὰ ὅπερες καὶ μεταφράσεις.

Χ

τοῦ μίσους ὁ μαῦρος μαγνήτης ἀπορρό-
 (φησε τὴν πτήση μας
 κι ὁ πόνος διπλώνει τὸν καλυκὰ του καὶ
 (παύει πιά νὰ ἱκετεύει

στὴν ἀγορὰ ἀνταλλάζουμε τὰ φθαρμένα
 (μας πρόσωπα
 ἀναγκασμένοι ν' ἀφήσουμε τὴ σήψη νὰ
 (πάρει τὸν δρόμο τῆς

σιωπηλὰ παίζεται τὸ δράμα τῆς πλαστῆς
 (ἀντοχῆς μας
 εἰρωνικά ὁ προβολέας σκοπεύει βαθιά τὸν
 (λάκκο μας

ὅμως ἡ καρδιὰ ἀποσταίνει ἓνα φανταστι-
 (κὸ φῶς
 πού λικνίζει τὸν τρόπο μας μὲς σὲ ἀτέ-
 (λειωτὴ εἰρήνη

καὶ τινάζει ἀνοιχτὲς ὅλες τὶς πόρτες πού
 (μὰς ἀναγκαζαν νὰ κλεισοῦμε
 σ' αὐτὴ τὴ φοβερὴ ἐκλογὴ πού εἴμασταν
 (ἀκρωτηριασμένοι
 κι εἶναι σάμπως ἡ γῆ τοῦτη κι ὁ οὐρανὸς
 (νᾶναι δικά μας
 σάμπως τὰ μέλη μας ν' ἀχτινοβολοῦνε
 (πλούτο

σάμπως νάχει ὁ κόσμος ἐξατμιστεῖ σάν
 (ὄνειρο
 καὶ βαθιά μας ν' ἀναπαύεται ἀσφαλῆς ἐ-
 (πὶ τέλους

XV

τὰ τύμπανα δηματίζουν στὸ θανατότοπο
 (τοῦ πρωϊνοῦ φωτός
 κι ἓνα σῶμα ἀγρυπνεῖ μὲς στὴ λάμψη ἀ-
 (πὸ 'να σθῆσμένο πνεῦμα

κάποιο χέρι σταλάζει καὶ δὲν ξέρει πού
 (ἀνήκει
 ὥσπου ἤρεμα συστέλλεται ἐμπρὸς στὰ
 (μάτια ὅλων

ποιοὶ λείψανο ἐλπίδας θ' ἀτενίσει τώρα
 (σκληρὰ τὸ θάνατο
 πού φτερουγίζει πάνου ἀπ' τὸ χάσμα
 (τῶν ἐχθρικών φωνῶν

ὅλες οἱ γέφυρες τινάχτηκαν μόνο ἐκεῖνα
 (τὰ χάσματα μένουν
 κι αὐτὴ ἡ ντροπὴ ἡ ντυμένη τὸ ροῦχο τῆς
 (φτυσιᾶς

κοίτα ὁ ἥλιος προμηνάει μιὰ εἰρωνικὴ
 (μιὰ ἀμείλιχτη pietà
 ὅμως ποιοὺς ὑψώνει ἀπ' τὰ πεσμένα χεί-
 (λη σάν πεσμένο τι

ποιοὺς πλησιάζει τὴ φαρμακερὴ ἀγωνία
 (πού ζεῖ κάτω ἀπ' τὶς μπανανιές
 στὴ σκηνὴ τοῦ ἐγκλήματος μὲς στὴ συλ-
 (λογικὴ καρδιὰ

ὄχι, καλύτερα νεκρὸ πάθος νεκρὴ μοῖρα
 (καὶ τὸ προδομένο
 αἷμα πού ἀδύναμα ἀναδρύζει γύρο ἀπ'
 (τὴ πηγὴ τῶν ἀηδονιῶν

Μετάφραση ἀπ' τ' ἀγγλικά:

Ἀντώνης Ἐλευθεριώτης

